

Vážená paní
Zuzana Candigliota, advokátka
AK Burešova 6
602 00 Brno

V Praze dne 8. 12. 2016
Č. j.: MZDR 39121/2016-6/PRO

MZDRX00WYVZE

Vážená paní advokátko,

Ministerstvo zdravotnictví ČR obdrželo Vaši žádost ze dne 2. 6. 2016 o náhradu újmy na zdraví nezletilého způsobenou pravidelným očkováním, ve které uplatňují Vaši klienti náhradu újmy na zdraví způsobenou pravidelným očkováním nezletilému Janu [REDAKCE], nar. [REDAKCE], která byla vyčíslena ve výši 2 000 000,- Kč.

Ministerstvo zdravotnictví posoudilo Vaši žádost nejprve jako žádost o náhradu škody dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 82/1998 Sb.“). A to s ohledem na to, že východiskem Vámi uplatněného nároku je skutečnost, že stát nařizuje pravidelná očkování a měl by tedy nahradit škodu tímto očkováním způsobenou.

K výše uvedenému Ministerstvo zdravotnictví konstatuje, že povinnost podrobit se povinnému očkování je upravena v § 46 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 258/2000 Sb.“). Konkretizace povinných očkování je pak dále upravena prováděcím právním předpisem. Zákon č. 258/2000 Sb. však neobsahuje žádná ustanovení o odpovědnosti za škodu či určení subjektu příslušného k náhradě škody způsobené v důsledku povinného očkování.

S ohledem na skutečnost, že povinnost podrobit se očkování je upravena zákonem, mělo by být základním východiskem odškodnění vycházející ze zvláštní právní úpravy odpovědnosti státu za škodu způsobenou výkonem veřejné moci dle zákona č. 82/1998 Sb. Odškodnění dle uvedeného zákona však vylučuje skutečnost, že očkování samotné je prováděno poskytovateli zdravotních služeb, tedy subjekty soukromého práva,

kterým nebyl ze zákona svěřen v souvislosti s očkováním výkon státní správy. Současně lze konstatovat, že očkování bylo provedeno zcela v souladu s platnými právními předpisy a nedošlo k porušení zákona či nesprávnému postupu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb.

Jak již bylo uvedeno, zákon č. 258/2000 Sb. neobsahuje žádná ustanovení o odpovědnosti za škodu či určení subjektu příslušného k náhradě škody způsobené v důsledku povinného očkování. Objektivní odpovědnost státu za škodu způsobenou povinným očkováním či stanovenou obecně tak, aby tuto situaci zahrnovala, pak není výslovně upravena ani jiným právním předpisem.

V návaznosti na výše uvedené lze konstatovat, že Vaší žádosti o náhradu újmy způsobené očkováním nemůže být Ministerstvem zdravotnictví na základě zákona č. 82/1998 Sb., vyhověno.

Stanovisko Ministerstva zdravotnictví zaujaté při předběžném projednání nároků uplatněných podle zákona č. 82/1998 Sb. není rozhodnutím, které by se vydávalo a přezkoumávalo ve smyslu procesních předpisů. Tímto sdělením pokládejte jednání o mimosoudním vyrovnání za ukončené. Případný další postup upravuje § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. dle uvedeného ustanovení se lze tvrzeného nároku domáhat v občanskoprávním řízení u místně příslušného soudu, kterým je Obvodní soud pro Prahu 2. Řízení je osvobozeno od soudních poplatků.

Na závěr mi dovoluje vyjádřit politování nad zdravotním stavem nezletilého.

S pozdravem

Mgr. Jan Bačina
ředitel odboru právního

